

se ambassadørers budskab, idet Tunesiens indenrigsminister dengang opfordrede alle arabere og muslimske lande til at stå sammen mod tegningerne (se f.eks. Jyllands-Posten: »Arabere afviser undskyldning« den 1. februar 2006). Desuden beslaglagde de tunesiske myndigheder udgaver af den franske avis France Soir, som indeholdt optryk af Muhammedtegningerne.

Under Muhammedkrisen indkaldte Tunesien tillige den danske ambassadør i landet og forlangte en undskyldning, ikke fra Jyllands-Posten eller statsminister Anders Fogh Rasmussen, men fra Dronning Margrethe. (»Muhammed-sagen: Vrede ude af Kontrol« Ekstra Bladet den 1. februar 2006).

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget samt Simon Emil Ammitzbøll (UFG) mener, at hele forløbet omkring lovforslaget har været præget af lovsjusk og manglende respekt for folkestyret. Lovforslaget er blevet til under finanslovforhandlingerne, hvor en enkelt sag blev brugt som begrundelse for at haste et lovforslag igennem, på trods af at en arbejdsgruppe under Integrationsministeriet netop nu arbejder med problemstillingen vedrørende udlændinge på tålt ophold.

Den undersøgelse af mulighederne for opstramning af kontrolforanstaltningerne for udlændinge på tålt ophold, der henvises til i lovforslagets bemærkninger, har Folketinget ikke kunnet få at se. Og den vurdering af Højesterets kendelse, som ministeren helt ekstraordinært gik på talerstolen og lovede under lovforslagets 1. behandling, er aldrig kommet til Folketinget.

S, SF, RV, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG) mener, at reglerne om administrativ udvisning og tålt ophold bør vurderes nøje. Derfor havde disse medlemmer af udvalget gerne set, at regeringen havde ventet med at ændre loven, til den nævnte arbejdsgruppe havde afleveret sin rapport senest den 1. februar 2009. Således kunne Folketinget have vedtaget en ny lov, der ville have den fornødne effekt, og som tilmed ville tage hensyn til retssikkerheden og sørge for nationens sikkerhed.

Under arbejdet med lovforslaget er det blevet krystalklart, at lovforslaget ikke vil få den effekt, som regeringen og Dansk Folkeparti påstår det

vil få: nemlig at forhindre én bestemt person i at opholde sig i ét bestemt område. Kontrollen med, at den pågældende person rent faktisk overnatter og opholder sig i Sandholm, vil alene bestå i at konstatere, om vedkommende melder sig hver morgen kl. 9.00 hos politiet. Dette kan ikke siges at være en effektiv kontrol. For en person på tålt ophold vil der i 24 timer være mulighed for at rejse rundt og gøre det, man nu måtte ønske, før man igen skal melde sig. Dertil kommer, at man kan undlade den daglige meldepligt f.eks. ved familiebesøg i weekenden, ved sygdom, ved børnefødselsdage og ved højtider. Der er kort sagt ganske vide rammer for at undgå ophold i Center Sandholm. Derfor er der reelt ingen effekt af forslaget, og ønsket om at forhindre én bestemt person i at opholde sig i Århus vil ikke blive indfriet.

Regeringen har konsekvent nægtet at skelne mellem de forskellige typer af udlændinge på tålt ophold. I svaret på spørgsmål 34 svarer integrationsministeren direkte, at reglerne skal gælde for alle personer på tålt ophold uden en individuel vurdering af, om de pågældende personer er til fare for nationens sikkerhed eller den offentlige orden. Denne manglende vurdering har juridiske eksperter på området problematiseret i relation til de konventioner, som Danmark er forpligtet til at overholde. S, SF, RV, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG) havde gerne set, at disse forhold var blevet belyst bedre, så det stod klart, at der er proportionalitet mellem de vilkår, der fastsættes for personer på tålt ophold, og den fare, de hver især måtte udgøre for statens sikkerhed.

Herudover fremgår det af svarene på spørgsmål 6, 9 og 10, at politiet i al væsentlighed oplever, at den nuværende ugentlige meldepligt overholdes, at dette er tilstrækkeligt for at sikre kendskab til de pågældende personers tilstedeværelse med henblik på udsendelse, og at politiet endnu ikke har fundet behov for at fastsætte en daglig meldepligt eller søge personer, der brød den nugældende meldepligt, retsforfulgt herfor. Man har altså ganske ubegrundet ladet kontrolforanstaltningerne gælde for alle personer på tålt ophold uden at tage højde for, om disse personer udgør en fare for statens sikkerhed eller ej. Det er de færreste, der vil mene, at hashvagten fra Christiania eller den 37-årige kinesiske abortlæge med småbørn i familien er til fare for statens sikkerhed eller den offentlige orden. Alligevel bliver de pålagt daglig meldepligt m.v., og man